

Foto: Gorm Valentin

Uddrag fra "117 stemmer, fremmed og nært, om drømme og visioner", Forlaget Epigraf 2012.

EN SAMFUNDSVISION – ER DER ÉN? **Inge-Helene Fly**

Hvad skal man drømme om på samfundets vegne? Hvordan ser den store drøm for fællesskabet ud anno 2011? Det er spørgsmål, der kræver velovervejede svar, men det er ikke desto mindre nødvendigt at svare. Jeg spørger mig selv, hvor jeg skal kigge hen for at få et bud på en aktuell samfundsvision. Det er oplagt at vende sig mod den politiske sfære; mod politikere og meningsdannere, hvor en del af jobbeskrivelsen er at have visioner for samfundet. Desværre er der ingen vision, som står og blinker i neon – hverken til venstre eller til højre i dansk politik. Økonomi og økonomiske spørgsmål fylder for tiden hele dagsordenen; ikke at økonomi er uvæsentligt, men mennesket lever som bekendt ikke af brød eller samtalekøkkener alene, selv om det er det indtryk, man får ved at høre den politiske debat.

For hvad er det, vi skal leve for, når vi har fundet noget (nyt) at leve af? Hvad er det gode for fællesskabet? Og for individet i fællesskabet? Det gode for det enkelte menneske i fællesskabet er, at det blandt andet kan udvikle sig og blive anerkendt for de egenskaber og kompetencer, det har. Det gælder inden for forskellige fællesskaber fx arbejdsmarkedet. Men her ser det sløjt ud for tiden; flere og flere mennesker bliver udelukket på grund af et diskriminerende arbejdsmarked. De krav der stilles er mange gange uforenelige med et almindeligt liv med arbejdende ægtefælle og børn. Eller jobbet kræver, at man selv administrerer sin arbejdstid, hvilket ofte løber af sporet for den pligttopfyldende medarbejder. Stress kalder man det så. Hele tiden hører man det: Hun gik ned med stress, han gik ned med stress og er nu sygemeldt. I den kontekst er udvikling og anerkendelse for den enkelte en by i Rusland, og fællesskabet lider under ubalancen.

Men for at vende tilbage til en vision for hele samfundet – jeg savner at høre, at man vil noget andet og mere, (hvem tør sige højere i det materielle Danmark?), fra politisk side. At det gode liv i samfundet også handler om generøsitet, tolerance, forståelse, åbenhed og medmenneskelighed. At demokrati er noget andet end millimeterdemokrati. Kort sagt at det på samfundsplan handler om at gå i store sko i stedet for de små, vi som danskere i al for lang tid har haft på; det er de små sko, som

har givet os vabler, så vi har mistet lysten til at danse. Selvfølgelig skal der være tryghed i velfærdssamfundet for alle, men vi har som samfundsborgere brug for mere end det. Vi har brug for håb for fremtiden og en tro på en mere retfærdig verden. Hvem kan formulere en vision? Hvem tør drømme med åbne øjne?

Inge-Helene Fly (1973) *forfatter*